

[Kirkegaard.]

for bibliotekerne derigennem, og ellers er et samarbejde mellem kommuner jo en meget naturlig udvej.

Det er mit indtryk, at kravene til vore biblioteker er vokset overmåde stærkt i de seneste år. Ude i landsognene hænger det sammen med, at realskolen og også 8. og 9. skoleår er nået derud. Hver gang undervisningen i disse skoler eller skoleklasser går ind på et nyt emne, så er der mellem eleverne et formeligt kapløb om at komme først til biblioteket for at få fat i de bøger, som handler om de emner. Og det er ikke bare i landdistrikterne, sådan er det også inden for byområderne, og derfor er det ikke bare bedre skolebiblioteker, vi skal have, vi må også være taknemlige for det lovforslag, der foreligger her, som vil støtte folkebibliotekerne i overordentlig stærk grad.

De større krav til vort biblioteksvæsen har også forbindelse med den store afgang, der er af ungdom fra landdistrikterne, fra landbrugserhvervet, i øjeblikket. Landbo-ungdommen er klar over, tror jeg, og det er godt det samme, at det ikke er særlig godt at gå fra ét erhverv over i et andet uden at have en eller anden uddannelse. Har man ikke en sådan, men er, hvad vi kalder ufaglært, så får man inden for byerhvervene det dårligst betalte arbejde og også for stor udsigt til at blive arbejdsløs. Jeg tror derfor, det er af overordentlig stor betydning for de unge mennesker, der søger en sådan uddannelse, at de har let adgang til under sagkyndig vejledning på et bibliotek at låne de bøger, der kan give dem den bedst mulige støtte under den uddannelse, de søger.

Hvis man på et eller andet tidspunkt i sin tilværelse har været elev på en fagskole, ved man derfra, at de unge mennesker, som har fået vejledning, simpelt hen øvelse i at bruge bøger, har et stort forspring fremfor de elever, som ikke har lært det.

Men uddannelse er ikke noget, man får én gang for alle. De fleste af os har behov for stadig væk at øge vor viden, og her er det altså, at vore biblioteker er så overmåde værdifulde. Har man lært at bruge bøger, er brugen af disse jo i mange tilfælde både den letteste og den billigste måde at fortsætte sin uddannelse på.

At vore biblioteker i en tid, hvor der er en voldsom udvikling på teknikens område, må formidle udlån af f. eks. lyd- og billedbånd, lysbilleder o. s. v., finder jeg fuldstændig naturligt. På mange områder regner jeg med, at netop de hjælpemidler i fremtiden vil komme til at spille en overmåde stor rolle.

Med de bemærkninger, jeg har gjort, og med den begrundelse, jeg har givet, kan jeg på det radikale venstres vegne give tilslutning til lovforslaget, idet jeg selvfølgelig regner med, at der bliver lejlighed til at se på forslagens mange enkeltheder i et udvalg.

O. Mathiasen: Det ærede medlem hr. Østergaard sagde i sine indledende bemærkninger, at der med lovforslaget var tale om en ændring i formålsparagraffen i forhold til loven af 1950, og det er rigtigt. Jeg skal vende tilbage til det om et øjeblik, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at ændringen af formålsparagraffen ikke er den eneste ændring, og jeg går ud fra, at det ikke er nogen tilfældighed, at der er sket en ændring.

Den nye formålsparagraf, som nu er foreslået, har en mere udvidet form end 1950-lovens formålsparagraf, og det forekommer mig, at der er en klar logik, en klar sammenhæng mellem denne udvidelse af formålsparagraffen og lovforslagets hele indhold. I formålsparagraffen gentages, hvad der siges i 1950-loven, at bibliotekets formål er at virke for almindelig udbredelse af kundskab og oplysning gennem litteraturen. Men så er der føjet til, at bibliotekerne skal fremme uddannelsen, og herved mener jeg det klart er fastslået, at folkebibliotekerne må have et nøje samarbejde med alle skoleformer i landet i alle aldersklasser, og at biblioteket i det hele taget er et uundværligt led i hele uddannelsen, både den af den mere frie art og eksamensskolen.

Jeg synes også, det er en fortræffelig passus, der er kommet med i formålsparagraffen om, at bibliotekerne skal fremme den kulturelle aktivitet i befolkningen. Det må vist siges at være et særlig typisk Bomholtsk udtryk, men det er i hvert fald et udtryk, der er perspektiv i; det lyder godt i mine øren ikke mindst i en tid, hvor man fra mange sider klager over den kulturelle passivitet, der råder i mange kredse. At